

med Sagens Natur. Vi have ikke troet, at der var Grund til at opretholde den Adskillse mellem almindelige Mennesker og Folk paa Landet, som har bestaaet siden Aar 1800 — tror jeg det er. Med Hensyn til Nr. 10 forklarede det ærede Medlem, at det var forkert, naar der staaar „Statsanstalten for Livsfor sikring“, det skulde være „Finansministeriet“. Deri kan det ærede Medlem maaste have Ret. Jeg indrømmer, at det Nummer har det været vanskeligt at affatte i en nogenlunde korrekt Form. Vi have maaste samlet for meget i Udtrykket „lobbepalet“, som der staaar bag efter. Deri, at Manden skal forevise Bevis for at have tegnet „lobbepalet“ Entseforsørgelse, have vi nemlig villet lægge, at det ikke er nok, at man har et Bevis fra Statsanstalten, men at det ogsaa maa stemme med, hvad der er lobbepalet. Det kan være, at det er for kort udtrykt. — Saa gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger om Forloverne. Han sagde, at der kræves efter Forslaget mere af Forloverne end før. Tidligere skulde Præsten forvise sig om, at de paabudte Betingelser vare til Stede ved autentiske Beviser, og kun, hvor disse Beviser ikke kunde faas, skulde han kræve Forlovere. Sa, det er ogsaa en mærkelig Mangel paa Evne til at forstaa, som det ærede Medlem der har vist; jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem kom til den Slutning, han drog. Det, Forloverne skulle attestere efter vort Forslag, er, hvad der staaar i Nr. 4, at Parterne ikke ere beslagtede eller besvogrede i op- eller nedstigende rette Linie, i Nr. 5, at ingen af Parterne er bunden ved noget tidligere bestaaende Egteffab eller lovhldig Forpligtelse til at indgaa saadant, og Nr. 6, at Parterne ikke have bedrevet Hov med hinanden. Det er akkurat de samme Ting, der nu skulle attesteres af dem; thi det kan der ikke staves autentiske Beviser for. Vi have ikke her gjort nogen Forandring i det bestaaende. — Dernæst opholdt det ærede Medlem sig i en noget spøgelsesfuld Form over Bestemmelsen i § 2, 3dje Linie, om „de berettigede“. Han kunde ikke begribe, hvad det var for berettigede, eller rettere han mente at have forstaaet, hvad det var for berettigede, der var sigtet til, og paa Grundlag deraf gjorde han sig meget lystig over den Tanke, at den danske Justitsminister kunde bo andre Steder end i Danmark osv. Dette Udtryk „de berettigede“, tror jeg ikke vil volde ret mange andre Folk Vanskeligheder at forstaa. Det er under Nr. 3 Forældrene, hvad det ærede Medlem ogsaa meget rigtigt forstod, under Nr. 5 b. er det aldeles ikke Dommerne eller Ministeren eller

hvem det var, det ærede Medlem mente; det er selvfølgelig den Kvinde, der har Ret til Egteffab med den Mand, der er Tale om i Nr. 5 b., og under Nr. 9 er det Arvingerne. Enhver, der tænker, idet han læser, vil vide, det maa være saaledes. — Ved § 3 var det ærede Medlem jo meget indigneret over Udtrykket: „og skal da stadig have for Dje“. Jeg synes, at naar det ærede Medlem stadig lader os høre, at vi have været for juridisk kunstlede i vore Udtryk, burde han have paaskønnet, at vi her have brugt et Udtryk, som er klart og tydeligt og forstaaeligt for alle, og som det ærede Medlem jo ogsaa meget vel har forstaaet. At det ærede Medlem kunde staa sig nogen Munterhed ved sin Udtalelse om, at Præsten altsaa til evig Tid skulde besvære sig med en Grunding om, at et saadant Egteffab var indgaaet, skal jeg skænke ham. — Den næste af disse Smaa-bemærkninger var den, det ærede Medlem kom med til § 11, 2det Stykke, hvor der staaar: „For Udførelsen af den i § 10 omtalte Handling, for Bogtilførslen og for Udskriften tilkommer der Øvrigheden i alt 2 Kr. foruden Stempelafgiften.“ Det ærede Medlem sagde her: Det er jo galt, da Stempelafgiften aldeles ikke tilkommer Øvrigheden. Det viser atter, hvor overbløst det ærede Medlem har læst Lovforslaget, thi der staaar lige foran, at denne, Øvrigheden, skal overgive Brudeparret en Udskrift „stemplet til Takst 30 Ore“. Det er altsaa Pengene vedkommende Øvrighed har lagt ud, og som den derfor skal have ind igen; det er altsaa netop noget, der tilkommer den. — Med Hensyn til § 15 var der Spørgsmaalet om, hvorfor vi ikke havde taget noget med om, hvad Straf Parterne skulde have, naar de indgik Egteffab i Strid med Lovforslagets Bestemmelser, eller uden at de Betingelser, som kræves, vare til Stede. Dertil vil jeg svare, at det behøve vi ikke, derom have vi Regler nok i den bestaaende Lovgivning. Kun disse Bemærkninger skal jeg fremkomme med nu.

J. Jensen (Aalborg Amts 3dje Valgkreds): Naar jeg har bedt om Ordet, stont Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg fatte mig kort, især da jeg hører, at det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) forlanger Ordet, saa at vi maaste kunne faa et meget langt Foredrag af ham. Jeg skal indrømme, at da det ærede Medlem er Sagmand, maa han have alle Krav paa at tale med om Sagen her, og jeg sit ogsaa Indtrykket af, at der ved et Arbejde, som ser godt ud for almindelige Mennesker, kan opdages mange Fejl, naar